

Abstrakt

Modularita rozděluje komplikované celky do dílčích samostatných funkčních jednotek na základě rozložení jejich charakteristických znaků. Moduly uvnitř sebe tyto znaky koncentrují, zároveň jsou jednotkami integrace a urychlují evoluci. Lebka je nejkomplicovanějším regionem lidské kostry. Její části spolu komunikují převážně lebečními švy a proto je jejich rozlišení do dílčích oblastí náročnější než v jiných regionech kostry. Právě proto je rozdělována do modulů. Přitom jde o způsob členění do značné míry variabilní. K odlišným modulům je možné dojít na základě použitých kritérií, kterými mohou být například funkce, heterochonie nebo interakce s měkkými částmi. Toto modulární uspořádání lidské lebky umožňuje její rychlé proměny v jednotlivých oblastech, aniž by muselo dojít k její celkové proměně. Moderní lidská lebka vděčí za svou podobu právě svému modulárnímu uspořádání.